കേരള ശാസ്ത്ര സാഹിത്യ പരിഷത്ത്

1982 ഒക്ടോബർ 2 - നവംബർ 7

മോചനം

1982 ഒക്ടോബർ 2-ാംതീയതി കൽപററയിൽനിന്നും ഉടുമ്പന്നൂരിൽനിന്നും ആരംഭിച്ച് നവംബർ 7-ാംതീയതി ചെറായിയിൽ സമാപിക്കുന്ന കേരള ശാസ്ത്രസാഹിത്യപരിഷത്തിന്റെ ജാഥകളിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്ന നാടകങ്ങൾ.

കേരള ശാസ്ത്ര സാഹിത്യ പരിഷത്ത്
പ്രസിദ്ധീകരണം
അച്ചടി: സോഷ്യൽ സയന്റിസ്റ്റ് പ്രസ്
വില ഒരു രൂപ

KSSP 225/82 SKJ 35 Cr 1/8 1/4000

മോചനം

[ആക്ടിങ്ങ് ഏരിയയുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ ഒരു പീഠം. പീഠത്തിൽ കയറിനിന്ന് ഒരാൾ ഉറക്കെ ചൊല്ലുന്നു.]

കുരളക്കൊടുവാളുകളേന്തി
കുടിലതനടമാടി വരുന്നേ....
കുലപതിമാർ ചൂട്ടുപിടിച്ചേ....
കുലനാശം കൂടിവരുന്നേ....

[പാട്ടുനിർത്തി പോകുന്നു]

[കാണികളുടെ ഇടയിൽനിന്ന് ലോകപാലകശാസ്ത്രത്തിരുവടികളെ എഴുന്നള്ളിച്ചുകൊണ്ട് 'ഉടയോൻ' ആക്ടിങ്ങ് എരിയയിലേക്ക് വരുന്നു. തിരുവടികളുടെ വായ് മൂടി പിന്നിലേക്ക് കെട്ടിയിരിക്കുന്നു. അതിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ടാണ് ഉടയോൻ വരുന്നത്. കരചലനങ്ങൾ നിയന്ത്രിക്കുന്നതും ഉടയോനാണ്. ഈ ഗാനം ഉടയോൻ പാടുന്നു]

ഉടയോൻ: "ജയ ജയ ശാസ്ത്രം ജയ ജയ ശാസ്ത്രം—
ജയ ജയ ശാസ്ത്രം ജയശാസ്ത്രം
ഭജ ഭജ ശാസ്ത്രം ഭജ ഭജ ശാസ്ത്രം
ഭജ ഭജ ശാസ്ത്രം മൂഢമതേ
മഹത്വമേറിയൊരീ ശാസ്ത്രം
ഇഹത്തിലെന്തിനുമീശാസ്ത്രം
വിയത്തിലെത്തിയതീശാസ്ത്രം
പല ഗ്രഹത്തിലെത്തിയതീശാസ്ത്രം
സൃഷ്ടിച്ചീടാനീശാസ്ത്രം രക്ഷിച്ചീടാനീ
ശാസ്ത്രം
ശിക്ഷിച്ചീടാനീശാസ്ത്രം, സംഹരിക്കാനീ
ശാസ്ത്രം."

[ജയ ജയ ശാസ്ത്രം........]

[ഉടയോൻ ചുററി നടന്ന് ശാസ്ത്രത്തിരുവടികളെ പീഠത്തിൽ ഇരുത്തുന്നു—ഉടയോൻ ശ്ലോകം ചൊല്ലുന്നു.]

ഉട: സത്യം ധർമം സമത്വം സകലജനതയോടും
ദയാ, നീതി ബോധം
ആർഷഭാരതനാട്ടിലെ ഗുണഗണം
വർണിച്ചിടാനാവതോ....
സ്വാതന്ത്ര്യത്തങ്കനൂലിൽ ചെറുതുവലുതെന്നുള്ള
ഭേദം വെടിഞ്ഞ്
വാഴുന്നു മർത്ത്യരെല്ലാം സുഖദ മഹ—
മഹോ ഭാരതം പുണ്യഭൂമി.

[ശ്ലോകം തീർന്നു കഴിഞ്ഞ ഉടൻ സദസ്യരുടെ നേരെ തിരിഞ്ഞ് അഭ്യർഥിക്കുന്നു.]

ഉട: "നമ്മുടെ ലോകപാലകശാസ്ത്രത്തിരുവടികൾ എഴുന്നള്ളിയിരിക്കുന്നു. ഭക്തജനങ്ങൾക്ക് ആശീർവാദം വണങ്ങിവാങ്ങാം. ഏവരുടെയും എന്ത

ഭീഷ്ടങ്ങളും സാധിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനുകൂടി യാണ് ഇദ്ദേഹം എഴുന്നെള്ളിയിരിക്കുന്നത്'' (സമ്പന്നവർഗത്തിൽപെട്ട ഒരാൾ കടന്നുവരുന്നു— ശാസ്ത്രത്തിരുവടികളെ വണങ്ങി. പിന്നെ ഉട യോൻെറ മുമ്പിൽ സാഷ്ടാംഗം പ്രണമിച്ചു.)

സമ്പ: എനിക്കു ചില കാര്യങ്ങൾ സാധിച്ചുതരണം. ഞങ്ങളെപ്പോലുള്ളവർക്കുവേണ്ടി ഇദ്ദേഹത്തെ ഇവിടേക്കു നയിച്ച അങ്ങ് ആരാണെന്നും വെളി പ്പെടുത്തണം.

ഉട: ഇത് ലോകപാലകശാസ്ത്രത്തിരുവടികൾ. നാം ഉടയോൻ. ങ്ും നിങ്ങൾക്കെന്താണാവശ്യം? പറ ഞ്ഞുകൊള്ളുക.

സമ്പ: എനിക്കൊരു ഹൃദയം കൂടിവേണം.

ഉട: നിങ്ങൾക്കൊരു ഹൃദയമില്ലേ.

സമ്പ: സ്റെറപ്പിനിയായി ഒരെണ്ണംകൂടി ഇരുന്നോ ട്ടെ. എന്തു വിലയായാലും പ്രശ്നമില്ല.

[ഉടയോൻ തിരുവടികളെക്കൊണ്ട് ഹൃദയം കൊടുപ്പിക്കുന്നു. പ്രതിഫലം വാങ്ങുന്നു.]

ഉട: ഇനി എന്തെങ്കിലും ആവശ്യമുണ്ടോ?

സമ്പ: രണ്ടു കാലുകൾകൂടി തരുമാറാകണം. ഇടക്കി ടക്ക് എനിക്കത് ആവശ്യമായി വരും. (അതും കൊടുക്കുന്നു.)

ഉട: ഇനി എന്താണാഗ്രഹം? വേഗം പറഞ്ഞുകൊള്ളു ക.

സമ്പ: എനിക്കൊരു ഗ്രഹാന്തരയാത്ര നടത്തണമെ ന്നുണ്ട്. (കുറെ പണംകൂടി ഏൽപിക്കുന്നു.)

ഉട: അതിനെന്താ വിഷമം. സാധിച്ചുതരാമല്ലൊ.

[ഉടയോൻ തിരുവടികളോട് ആജ്ഞാപി ക്കുന്നു. തിരുവടികൾ കുനിഞ്ഞ് അനുഗ്ര

ഹിക്കുന്നു. ഉടൻ സമ്പന്നൻ ഒരു റോക്കററ്‌വി ക്ഷേപിക്കുമ്പോലെ, അപ്രത്യക്ഷനാകുന്നു.]

ഉട: ഇനി ഇതുപോലെ ആരെങ്കിലും ഉണ്ടോ?

അപ്പോഠം എവിടെനിന്നോ, വളരെ ദരിദ്രനായ ഒരാഠം "ലോകപാലകശാസ്‌ത്രത്തിരുവടികളെ, അഭയം അഭയം" എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട്‌ ഓടിവരുന്നു. "പട്ടിണിയും തൊഴിലില്ലായ്‌മയും രോഗവും കൊണ്ടുവലയുന്ന അടിയനെകൂടി രക്ഷിക്കണേ." എന്നു പറഞ്ഞ്‌ കാൽക്കൽ വീഴുന്നു. തിരുവടികഠം കുനിഞ്ഞ്‌ അനുഗ്രഹിക്കുവാൻ ഭാവിക്കുമ്പോഠം, ഉടയോൻ തടസ്‌സപ്പെടുത്തുന്നു. തിരുവടികഠം ഉടയോനേയും, ദരിദ്രനേയും മാറി മാറി നോക്കുന്നു.]

ഉട: സമയം കഴിഞ്ഞുപോയി. ഇദ്‌ദേഹം ധ്യാനനിരതനാകാൻ പോകുകയാണ്‌.

ദരിദ്രൻ: അദ്‌ദേഹം ഒന്നും പറഞ്ഞില്ലല്ലോ?

ഉട: അദ്‌ദേഹം പറയേണ്ടതു ഞാൻ പറയും. ഇദ്‌ദേഹമാരാണെന്നു നിനക്കറിയാമോ? ഇദ്‌ദേഹത്തിൻെറ അദ്‌ഭുതസിദ്‌ധികളെപ്പററി മനസ്‌സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടോ? നീ D N. A. എന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ടോ? കേട്ടുകാണുകയില്ല. ടാക്കിയോൺ എന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ടോ? ബ്ലാക്ക്‌ഹോഠം എന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ടോ? കേട്ടുകാണുയയില്ല. ആട്ടെ ന്യൂട്രോൺ ബോംബ്‌ എന്താണെന്നറിയാമോ? കംപ്യൂട്ടർ കേട്ടിട്ടുമ്പോ? ഇതെല്ലാം ഇദ്‌ദേഹത്തിൻെറ അദ്‌ഭുതസിദ്‌ധികളാണ്‌.

ദരി: എങ്കിൽ അദ്‌ദേഹം ഉണർന്ന്‌ എൻെറ ആഗ്രഹം നിറവേററി തന്നല്ലാതെ ഞാൻ പോകുന്നില്ല.

ഉട: (ആദ്യം സൗമ്യമായി) നിങ്ങൾ ഇവിടെ നിന്നും പോകുന്നതാണ് നല്ലത്. സമയമാകുമ്പോൾ വിളിക്കാം. അപ്പോൾ വന്നാൽ മതി.

ദരി: ഞനങ്ങനെ പോകുന്നില്ല.

ഉട: കടന്നുപോടോ?

[പിടിച്ചുതള്ളുന്നു—ദരിദ്രൻ പോകുന്നില്ല.]

ഉട: ഉണ്ണികൾ ആരും ഇല്ലേ ഇവിടെ (ചുററിനടക്കുന്നു; കയ്യടിച്ചുവിളിക്കുന്നു; സമാധാനക്കോലം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. ശാസ്ത്രത്തെ തൊഴുന്നു. ഉടയോൻ ശാസ്ത്രത്തിരുവടികളെക്കൊണ്ട് വരം കൊടുപ്പിക്കുന്നു.)

ദരി: (ഭയന്ന്)

ആരു നീ ആരു നീ, നേരു ചെല്ല് അയ്യോ?
ഘോരസ്വരൂപമാം പേപ്പിശാചേ
ഭൂതമോ, പ്രേതമോ, രക്തചാമുണ്ഡിയോ?
ആരാകിലും പോ പോ പേപ്പിശാചേ

സമാധാനം: (ചിരിച്ചോണ്ട്)

ശാന്തി, സമത്വം, സാഹോദര്യം സത്യം
കാന്തിയേറും ഭാരതത്തിൻ ഭുജങ്ങൾ
നിന്ദിക്കരുതേ, നിരസിക്കരുതേ,
എല്ലാം യഥേഷ്ടം നമുക്കിവിടില്ലേ?
വാ വാ പേടിക്കേണ്ട.

ദരി: പോ പോ മർദനപ്പിശാചേ

സമാധാനം—രൗദ്രരൂപം കാണിക്കുന്നു. ദരിദ്രൻ നിലവിളിച്ചുകൊണ്ട് എതിർവശത്തേക്ക് ഓടുന്നു. അപ്പോൾ എതിരെനിന്ന് വ്യാപാരക്കോലം വരുന്നു]

ദരി: അയ്യയ്യോ, നീ ആര്?

[വ്യാപാരക്കോലം വശീകരണച്ചിരി ചിരി

ക്കുന്നു.]

തികിത തകതക തികിത തകതാരോ
തെയ്യ്താര തെയ്യ് തെയ്യ്
തികിത തകതക തികിത തകതാരോ
തെയ്യ്താര തെയ്യ് തെയ്യ്
ചന്തമേറിയോരെന്നെയറിയില്ലേ
സന്തുഷ്ട ഭാരത ബന്ധു ഞാൻ
വ്യാപാരമാ വാ വാ

[തികിത തക തക........]

വരിക വരിക എന്നരികിൽ നീസഹജാ
ദുഃഖിയാം നിന്റെ
ദുരിതമഖിലവുമുടനെ കളവോൻ ഞാൻ
തകതാരതെയ്യ്തെയ്യ്

തികിത തക തക............

ദരി: അയ്യയ്യോ, കരിഞ്ചന്ത....

[ഭയന്നുനിൽക്കുന്നു. അടുക്കുന്നില്ലയെന്നു കണ്ടപ്പോൾ, വ്യാപാരക്കോലം രൗദ്രഭാവത്തിൽ അലറുന്നു: ദരിദ്രൻ ഭയന്നു നിലവിളിച്ചുകൊണ്ട് മറെറാരു ഭാഗത്തേക്ക് ഓടുന്നു. അപ്പോൾ അവിടെനിന്നും സമൃദ്ധിക്കോലം വരുന്നു.]

സമൃ: യേ യേയോ യേ യേ യേ യോ
യേ യേ യേ യോ യേ യേ യേ യോ
ഉണ്ണി ഉടയോരു പറഞ്ഞതു
കേൾക്കുകനന്നു നിനക്കുസുഭിക്ഷം
എന്നും പൊന്നോണംപോലെ കഴിഞ്ഞോ
ഞാനുണ്ടിവിടെ സമൃദ്ധി
കണ്ണീരു കുടിക്കുന്നോരുവിടരുതരുതെന്നു
നിനച്ചുനടക്കും

എന്നോടൊത്തീടുക വാ വാ
എന്തിനുവെറുതെ പേടിക്കേണ്ട.

ദരി: അയ്യോ! കള്ളപ്പണമാടൻ

[മൂന്നു കോലങ്ങളും ചിരിയോടെ നൃത്തം വച്ച് ദരിദ്രനെ വളയുന്നു. ദരിദ്രൻ ശാസ്ത്രത്തെ അഭയം പ്രാപിക്കുന്നു.]

ദരി: കൊല്ലല്ലേ, കൊല്ലിക്കല്ലേ കൊന്നതു മതിയേ ഞങ്ങളെയെല്ലാം ഇല്ലാതാക്കല്ലേ. ശാസ്ത്രത്തിരുവടിയൊന്നുതുണച്ചീടണേ.

[തിരുവടികൾ ആശീർവദിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു. ഉടയോൻ തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നു. കോലങ്ങൾ നൃത്തം വെക്കുന്നു]

ഗാനം: ശവം കടിച്ചും നിണം കുടിച്ചും കുലം മുടിച്ചു കൂത്താടും

[ദരിദ്രൻ സദസ്യരോടായി]

നാടൊക്കെ മുടിച്ചു തടിച്ചൊരു—
ഭീകരസത്വമിതാവരവായേ
മാളോരെ വരണേ,
നമ്മൾക്കിവനെയൊന്നു തുരത്തീടേണേ

[സദസ്സിൽ നിന്നും രണ്ടു ദരിദ്രർവേദിയിലേക്ക്‌വരുന്നു. മൂന്നുപേരും സംഘടിക്കുന്നു. അട്ടഹസിച്ചുകൊണ്ട് കോലങ്ങളെ നേരിടുന്നു. അവരും നേതാവായ ദരിദ്രനും കൂടി കോലങ്ങളെ ആട്ടിപ്പായിക്കുന്നു]

ദരിദ്രൻ: നീ സമാധാനമല്ല മർദനമാണ്. നീ വ്യാപാരമല്ല—കരിഞ്ചന്തയാണ്! നീ സമൃദ്ധിയല്ല, കള്ളപ്പണമാണ്.

[ഉടയോന്റെ നേർക്ക് തിരിഞ്ഞ്]

ഈ ദുഷ്ടശക്തികളെയെല്ലാം സൃഷ്ടിച്ച കുടി

ലശക്തി നീയാണ്.

[മൂന്നുപേരും ചേർന്ന് ഉടയോനെ പായിക്കുന്നു. ശാസ്ത്രത്തിന്റെ കെട്ടഴിക്കുന്നു. ശാസ്ത്രം സന്തോഷത്തോടെ അവരോടൊപ്പം നിൽക്കുന്നു.]

ശ്ലോകം (ശാസ്ത്രം)

എന്നെബന്ധിച്ച ദുഷ്ടപ്പരിഷകളുടെ
കയ്യൊക്കയും വെട്ടി വീഴ്ത്തി
എന്നെ സൃഷ്ടിച്ച നിങ്ങൾ ദുരിത—
മനുഭവിച്ചിന്നുയിർക്കൊണ്ടുണർന്നു.
നമ്മൾക്കിരുവർക്കും ഇനിമേൽ നൻമയുണ്ടാവും.

(മുന്നോട്ടു നീങ്ങുന്നു.)

അനൗൺസർ: പ്രവേശിക്കുന്നു.

ഇതു നാടകമാണ് ശാസ്ത്രം ഇന്നും തടങ്കലിലാണ്. അതിനെ മോചിപ്പിക്കുന്ന കടമ ഇനിയും അവശേഷിക്കുന്നു.

പനങ്ങാട് പി കെ തങ്കപ്പൻപിള്ള

ചവിട്ടുനാടകം

ഇറക്കുമതി

വക്കച്ചൻ വട്ടക്കെട്ടുംകെട്ടി പ്രവേശിച്ച്

തിമിതിത്തിമി തിമിതിത്തിമി
തിമിതിത്തിമി തിത്തോ

എന്ന് താളം ചവിട്ടി രംഗത്തിൻെറ ഒരററത്തു ചെന്നു നിൽക്കുന്നു.

ചാക്കോച്ചൻ കക്ഷത്തിലൊരു കാളവടിയുമായി എതിർവശത്തുകൂടി പ്രവേശിച്ച്

തിത്തി ത്തിമി തിത്തി ത്തിമി
തിത്തരികിട തിത്തോം

എന്ന്താളംചവിട്ടി വക്കച്ചനെസമീപിക്കുന്നു.(അഭിനയത്തിൽ വടി യഥോചിതം പ്രയോഗിക്കണം)

ചാക്കോ: പള്ളീല് പെരുനാളിന്
കർത്താവിൻ തിരുനാളിന്
പത്തേയിനി നാളൊള്ളൂ, വക്കച്ചോ,
നമുക്കൊന്നു കൂടേണ്ടേ, വക്കച്ചോ?

വക്ക: പെമ്പിളക്കൊരുജോഡി ചട്ടേം മുണ്ടും
മേടിക്കാം കൂടീട്ടും പാങ്ങില്ലാണ്ടിരിക്കുമ്പം

എങ്ങനെ കൂടാന ചാക്കോച്ചോ?

തിമിതിത്തിമി....

ചാക്കോ: പാങ്ങില്ലാണ്ടങ്ങനായ്, വക്കച്ചോ?

വക്ക: റബ്ബറിന് വെലയില്ല, ചാക്കോച്ചോ

ചാക്കോ: അതു നല്ല കൂത്തായിപ്പോയല്ലോ,
പണ്ടൊക്കെ പിള്ളേര്
പാഠത്തില് ചൊല്ലുമ്പോലിപ്പം,
പിടിച്ചാല് റബ്ബറ് നീളത്തിലേ്യാ,
വിട്ടാല് പൂർവസ്ഥിതിപ്രാപിക്കിലേ്യ?,

തിത്തിത്തിമി....

വക്ക: കൃഷിവകുപ്പാപ്പീസറ്
പറഞ്ഞെളക്കി
കപ്പവെളയണ കാലായൊക്കെ
കൊക്കോ വപ്പിച്ചതിനും നക്കാ–
പ്പിച്ച കിടയ്ക്കാതായ് ചാക്കോച്ചോ

തിമിതിത്തിമി....

ചാക്കോ: കൊക്കോകശാസ്ത്രം പഠിക്കാഞ്ഞോ,
കൊക്കോ ചതിച്ചതു, വക്കച്ചോ?

വക്ക: കുരുമുളകിനും വെലയിടിഞ്ഞു

ചാക്കോ: കുരു ചെറുതായതുകൊണ്ടാണോ?

വക്ക: നാളികേരത്തിനും വെലകുറഞ്ഞു

ചാക്കോ: പൊതിക്കാനാളില്ലാത്തതു കൊണ്ടാണോ?

വക്ക: ഒലക്കേൻെറ മൂട്, എനിക്കറിയാമ്മേലാ

ചാക്കോ: ഒറയാതെ നില്ലെൻെറ വക്കച്ചോ,
എറക്കുമതീന്നൊരു സൂത്രമൊണ്ട്

വക്ക: എന്തോന്നുമാരണം, ചാക്കോച്ചോ?

ചാക്കോ: എറക്കുമതി, എറക്കുമതി, എറക്കുമതി,
ടാററായ്ക്കും ബിർലായ്ക്കും എറക്കു–

മതി!

അന്യനാട്ടീന്നെറക്കിയാലേ,
അവരുക്ക് ലാഭം പെരുത്തുകിട്ടൂ

വക്ക: അവരുക്ക് ലാഭം പെരുത്തുകിട്ടാൻ
നമ്മടെ വായില് മണ്ണിടേണോ?

ചാക്കോ: ചോദിച്ചത് പഷ്ടായി, പക്ഷേങ്കി
ചോദിക്കണെതാരോടാ, വക്കച്ചോ?

വക്ക: ഇവിടം ഭരിക്കണെ സർക്കാരില്ല്യോ?
ഭരണത്തില് നെരങ്ങണ പരിഷയില്ല്യോ?
അവരോടാ ചോദിക്കിണെ, ചാക്കോച്ചോ

ചാക്കോ: ഇവിടം ഭരിക്കിണ വീരമ്മാര്
പണക്കാരടെ കയ്യിലെപ്പാവകള്
ടാററായും ബർലായും നെനച്ചെന്നാകിൽ
എറക്കുമതിചെയ്യും ഭരണക്കാരേം.

വക്ക: എങ്കിലയ്യോ നമ്മുടെ സ്വാതന്ത്ര്യ്യാം
പൊല്ലാപ്പിലാവുമേ ചാക്കോ—
തിമിതിത്തിമി....

ചാക്കോ: നമ്മടെ വെളകൾക്ക് വെല കിട്ടാൻ
നമ്മക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യമില്ലെന്നായാൽ,
പിന്നാലെ നാടിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യ്യാം
ഇല്ലാതായ് തീരുമേ വക്കച്ചോ
തിത്തിത്തിമി....

വക്ക: അതു തന്നെയോ ഗതി, ചാക്കോച്ചോ?

ചാക്കോ: അല്ലല്ല, നമ്മളൊന്നിച്ചു നിന്നാൽ
എറക്കുമതി, അവർ നിറുത്തിയില്ലേൽ
എറക്കുമതിക്കാരെ കയററുമതി ചെയ്യാൻ,
നമുക്കു കഴിയുമേ, കട്ടായം.

[രണ്ടുപേരും കൈകോർത്തുപിടിച്ച് അവസാനവരികൾ ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ട് താളം ചവിട്ടുന്നു.]